

PREDLOG
EVA 2019-1611-0060
SKRAJŠANI POSTOPEK

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREPREČEVANJU PRANJA DENARJA IN FINANCIRANJA TERORIZMA

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Republika Slovenija je z začetkom veljavnosti Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 68/16; v nadaljnjem besedilu ZPPDFT-1) 19. novembra 2016 v slovenski pravni red prenesla Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/849/EU).

Zaradi nenotifikacije predpisov za prenos nekaterih določb Direktive 2015/849/EU je 8. marca 2019 prejela uradni opomin Evropske komisije (v nadaljnjem besedilu: EK). Ta je v uradnem opominu zavzela stališče, da Republika Slovenija ni izpolnila vseh obveznosti, ki izhajajo iz navedene direktive, in pozvala Vlado Republike Slovenije (RS), naj v skladu z 258. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) v dveh mesecih predloži svoje pripombe k temu stališču. Vlada Republike Slovenije je skladno z 258. členom PDEU pojasnila, da je Slovenija večino določb Direktive 2015/849/EU prenesla v svoj pravni red z ZPPDFT-1, ki je začel veljati 19. novembra 2016, Evropski komisiji pa je bil notificiran 26. junija 2017 z vnosom v notifikacijsko bazo Evropske komisije. Preostali del določb direktive je v pravni red RS prenesen s področnimi zakoni, in sicer z Zakonom o igrah na srečo, Zakonom o deviznem poslovanju, Zakonom o bančništvu, Kazenskim zakonikom in Zakonom o prekrških. Notifikacija vseh navedenih predpisov je bila prav tako že izvedena 26. junija 2017. Republika Slovenija je torej EK priglasila ukrepe, za katere je menila, da v pravni red RS prenašajo celotno direktivo.

V uradnem opominu je EK kljub temu izrazila pomisleke glede ustreznega prenosa petih določb direktive v slovensko zakonodajo, zato je treba zaradi večje jasnosti državnih določb za prenos Direktive 2015/849/EU sprejeti Zakon o spremembah in dopolnitvah ZPPDFT-1, ki bo izpostavljena področja dodatno uredil tako, da bodo določbe bolj jasne, s tem pa bodo tudi odpravljeni vsi dvomi glede ustreznosti prenosa.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1. Cilji

S predlogom zakona se odpravi dvom o ustreznosti prenosa Direktive 2015/849/EU v slovenski pravni red, ki ga je izrazila EK, tako da bodo z večjo jasnostjo opredeljene posamezne določbe ZPPDFT-1.

2.2. Načela

S predlogom zakona so upoštevana načela zdajšnje ureditve preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki pomeni prenos mednarodnih standardov in evropskih predpisov v slovenski pravni red, obenem pa se v pravnem redu RS ohranja kot ključno načelo zaščita njenega finančnega sistema pred posledicami pranja denarja in financiranja terorizma.

2.3. Poglavitne rešitve

Predlagatelj predloga zakona želi odpraviti dvom v zvezi z ustreznostjo prenosa Direktive 2015/849/EU v slovenski pravni red, ki ga je izrazila EK, tako da bodo z večjo jasnostjo opredeljene posamezne določbe ZPPDFT-1, pri čemer se vzpostavljeni sistem preprečevanja in odkrivanja pranja denarja ter financiranja terorizma nadgradi s temi rešitvami:

- pri opredelitvi pojmov v 3. členu ZPPDFT-1 se že pri opredelitvi korespondenčnega odnosa izrecno poudari, da izraz pomeni tudi finančne institucije;
- pri določitvi obveznosti zavezancev, da pridobijo podatke o dejanskih lastnikih, se izrecno poudari posebne obveznosti v zvezi s pridobivanjem podatkov o prejemnikih koristi od premoženja oziroma o kategoriji oseb, v katerih interesu je subjekt ustanovljen, za čas izplačila ali čas uveljavljanja pravic;
- glede obveznosti izvajanja ukrepov po ZPPDFT-1 (vključno z varstvom podatkov in hrambo evidenc) se izrecno določi, da je v primeru fizične osebe, ki je zaposlena pri zavezanecu (ki je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost) in izvaja dejavnost zavezanca v okviru delovnega razmerja, obveznost izvajanja ukrepov po ZPPDFT-1 na zavezanecu;
- omogoči se odreditev prepovedi opravljanja dejavnosti zavezanecu ob storitvi kaznivih dejanj s področja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;
- omogoči se uporaba izjeme v zvezi z razkritjem podatkov o kršitelju, če bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne prinaša posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev za obdobje, za katero je bil državni proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona je v celoti prilagojen pravu EU, saj v zakonodaji opredeljuje jasnejše določbe v predpis, ki je v naš pravni red prenesel Direktivo 2015/849/EU. V zvezi z vsebinami predloga zakona se opredelitve posameznih pojmov v večini držav članic, ki so prenesle Direktivo 2015/849/EU, naslanjajo ali v celoti povzemajo njeno dikcijo, k čemur stremi tudi predlog zakona in s tem odpravi dvom v pravilnost prenosa določb Direktive 2015/849/EU.

Tako nemški, avstrijski in hrvaški veljavni zakoni s področja preprečevanja pranja denarja v pojmovnih določbah pri opredelitvi korespondenčnega odnosa določajo, da gre za kreditno ali finančno institucijo,

pri čemer se pri opredelitvi finančnih institucij nemški in avstrijski zakon naslanjata izrecno na določbo drugega odstavka 3. člena Direktive 2015/849/EU, ki opredeljuje finančne institucije.

Avstrijski zakon podobno, kot je določeno s predlogom zakona, izrecno ureja tudi, da je od zavezanca treba pri ugotavljanju dejanskega lastnika tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava pridobiti dovolj podatkov, da se lahko določi istovetnost prejemnikov koristi v času izplačila ali uveljavljanja pridobljenih pravic.

Glede možnosti odredbe prepovedi opravljanja poklica določenim skupinam zavezancev nemška ureditev takšno možnost predvideva, kadar zavezanec z naklepom ali iz malomarnosti krši določbe zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ali odredb nadzornega organa, kljub opozorilu nadzornega organa nadaljuje s kršitvijo in je ta trajne narave. Pri tem je treba omeniti, da so v Nemčiji poleg poklicne skupine odvetnikov in notarjev za razliko od pravne ureditve v Sloveniji zakonsko urejene tudi poklicne skupine davčnih svetovalcev in izvajalcev računovodskih storitev, v specialni sektorski zakonodaji pa so opredeljene tudi določbe, povezane z odreditvijo prepovedi opravljanja poklica. Avstrijska zakonodaja s področja preprečevanja pranja denarja je prvenstveno usmerjena v kreditne in finančne institucije, druge poklicne skupine pa so z vidika obveznosti izvajanja ukrepov za preprečevanje pranja denarja prav tako urejene v okviru sektorske zakonodaje, vključno s pogoji in postopki za prepoved opravljanja poklica. V hrvaški ureditvi je predviden nadzorniški ukrep tako za začasno prepoved opravljanja dejavnosti pred izvedbo prekrškovnega postopka kot tudi za možnost izreka dokončne prepovedi opravljanja dejavnosti, ter sklic na sektorsko zakonodajo, ki ureja izdajo dovoljenj za opravljanje dejavnosti.

Tako nemška, avstrijska in hrvaška pravna ureditev predvidevajo možnost, da nadzorni organ ne objavi informacij o kršitvi, če bi bila s tem ogrožena stabilnost finančnih trgov.

Iz navedenega izhaja, da predlog zakona ne odstopa od rešitev, ki jih predvidevajo posamezne članice Evropske unije, s katerimi je naša pravna ureditev kljub posameznim razlikam primerljiva.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

6.2. Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predlog zakona nima posledic za okolje.

6.3. Presoja posledic za gospodarstvo

Predlog zakona nima posledic za gospodarstvo.

6.4. Presoja posledic za socialno področje

Predlog zakona nima posledic na socialnem področju.

6.5. Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6. Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7. Izvajanje sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa bo spremljano v sodelovanju s pristojnimi nadzornimi organi.

6.8. Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi s predlogom zakona ni drugih pomembnih okoliščin.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Javna objava predloga zakona (EVA: 2019-1611-0060), ki se glede na zdajšnji predlog ni bistveno vsebinsko spreminjal, je potekala od 31. maja 2019 do 1. julija 2019.

Spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen:

- spletni naslov strani Urada RS za preprečevanje pranja denarja:

http://www.uppd.gov.si/si/medijsko_sredisce/novica/134/

- spletni naslov objave na strani e-demokracija:

<https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=10451>

V času javne obravnave predloga zakona smo prejeli pripombe ene posameznice ter Združenja bank Slovenije, Slovenskega zavarovalnega združenja, Zbornice računovodskih servisov, Agencije za javni nadzor nad revidiranjem, Odvetniške zbornice Slovenije, Notarske zbornice Slovenije, Informacijskega pooblaščenca RS ter Vrhovnega sodišča RS (v nadaljnjem besedilu: vrhovno sodišče).

Pripombe posameznice, Združenja bank Slovenije, deloma Slovenskega zavarovalnega združenja, deloma Zbornice računovodskih servisov, Agencije za javni nadzor nad revidiranjem, Informacijskega pooblaščenca RS ter deloma vrhovnega sodišča se vsebinsko ne nanašajo na področje, ki ga ureja predmetna novela ZPPDFT-1, bodo pa dane pripombe obravnavane ob pripravah naslednje obsežnejše novele ZPPDFT-1.

Preostale pripombe Slovenskega zavarovalnega združenja, Zbornice računovodskih servisov, vrhovnega sodišča ter v celoti pripombe Odvetniške zbornice Slovenije in Notarske zbornice Slovenije so bile obravnavane pri predmetni noveli in tudi deloma upoštevane.

Vrhovno sodišče je poudarilo, da možnost odreditve ukrepa prepovedi opravljanja dejavnosti pri obsodbah zgolj na nepogojne kazni ni pojasnjena, posebej glede na to, da sektorska zakonodaja omogoča razrešitev odvetnika ali notarja oziroma odvzem licence nepremičninskemu posredniku ne glede na vrsto obsodilne sodbe, torej poleg nepogojne tudi pogojne. Navedena pripomba je bil upoštevana in predmetni predlog ne vsebuje več omejitve na zgolj nepogojne obsodbe.

Nadalje je vrhovno sodišče podalo pripombo, da bi moral zakon izrecno navesti, da je ukrep mogoče odrediti le pri pravnomočni obsodilni sodbi, kar je bilo prav tako upoštevano, tako da je jasno zahtevana pravnomočnost sodbe.

Naslednji pomislek je vrhovno sodišče izrazilo glede dejstva, da v osnutku novele ni bilo razlikovanja med vrstami kaznivih dejanj, zato je predlagalo, da bi morala biti opredeljena le tista naklepna kazniva dejanja, ki so tehtno povezana z opravljanjem dejavnosti oziroma so takšna, da zavezanec (oziroma njegov poslovodja ali dejanski lastnik) dejavnosti ne bi smel ali mogel več opravljati. V zvezi s tem je v predlogu zakona zdaj navedeno, da so pomembna tista kazniva dejanja, ki so opredeljena v Kazenskem zakoniku (KZ-1) kot terorizem, potovanje v tujino z namenom terorizma, financiranje terorizma, ščuvanje in javno poveljevanje terorističnih dejanj, novačenje in usposabljanje za terorizem in pranje denarja.

V zvezi s pripombo glede časovne omejitve trajanja ukrepa prepovedi opravljanja dejavnosti sta bili upoštevani določba 71. člena KZ-1, ki ureja prepoved opravljanja poklica kot varnostni ukrep, ki se izreče storilcu kaznivih dejanj, ter določba 20. člena Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva

dejanja, ki ureja varnostni ukrep prepovedi določene gospodarske dejavnosti pravni osebi. Glede na dejstvo, da ukrep po predmetnem predlogu zakona ne bo izrečen pri kazenskem postopku, temveč pri nadzornem postopku, je treba predvideti milejši ukrep in čas trajanja tega ukrepa opredeliti kot krajšega, tako da je predlagano, da se ukrep izreče v trajanju do treh let.

Odvetniška zbornica Slovenije je v svojih pripombah prav tako opozorila na problematiko izrekanja prepovedi opravljanja dejavnosti, in sicer je opozorila na predvideno obligatornost odvzema pravice opravljanja dejavnosti, medtem ko je v KZ-1 predviden fakultativni odvzem. Navedena pripomba je bila upoštevana, tako da je v besedilu dodana beseda »lahko« in je s tem poudarjeno, da odreditev prepovedi opravljanja dejavnosti ni obvezna. S tem je pristojnim nadzornim organom omogočeno, da sprejmejo ukrepe za to, da storilci kaznivih dejanj ne bi bili na vodstvenem položaju ali dejanski lastniki zavezancev, če je za to potrebna odreditev prepovedi opravljanja dejavnosti.

Pripomba odvetniške zbornice, ki se nanaša na omejitev nabora kaznivih dejanj, je bila rešena že v okviru obravnavane pripombe vrhovnega sodišča, kot je zgoraj opisano.

Notarska zbornica Slovenije je prav tako podala pripombo na določbo v zvezi z odreditvijo prepovedi opravljanja dejavnosti, in sicer je predlagala, da se ureditev uskladi z obstoječo ureditvijo po Zakonu o notariatu, po katerem se mora disciplinski ukrep trajnega odvzema pravice opravljati notariat izreči ob pravnomočni obsodbi za naklepno kaznivo dejanje v zvezi z opravljanjem notariata ali ob pravnomočni obsodbi za kaznivo dejanje na kazen zapora. Zbornica meni, da bi bilo – ker je materija urejena že v izvirnem zakonu (Zakonu o notariatu) – primerno, da se dodatna določba v ZPPDFT-1 uskladi z veljavno ureditvijo, ki ureja tudi postopkovna pravila za izrek te sankcije. Glede na stališče SVZ, te pripombe ni bilo mogoče upoštevati.

Zbornica računovodskih servisov pri Gospodarski zbornici Slovenije je podala pripombe na 2. člen osnutka predloga sprememb ZPPDFT-1, saj meni, da navedeni člen ni potreben. V tej zvezi pa predlaga spremembo 4. člena ZPPDFT-1 na način, da se spremeni veljavna uvrstitev računovodij in davčnih svetovalcev v 4. členu ZPPDFT-1, ki opredeljuje nabor zavezancev za izvajanje nalog po ZPPDFT-1, saj sta računovodstvo in davčno svetovanje v SKD nomenklaturi dejavnosti uvrščena v isto šifro kot revizijska dejavnost in v isti oddelek dejavnosti kot odvetništvo. Pripomba ni bila upoštevana, saj je navedena določba pripravljena po prejemu uradnega opomina EK z namenom izrecnejšega oziroma jasnejšega prenosa določbe tretjega pododstavka prvega odstavka 46. člena Direktive 2015/849/EU, ki določa, da kadar fizična oseba, ki spada v katero koli od kategorij iz 3. točke prvega odstavka 2. člena Direktive, poklicno dejavnost izvaja kot zaposlena pri pravni osebi, se obveznosti glede varstva podatkov in hranjenja evidenc nanašajo na pravno osebo in ne na fizično osebo. Kategorije zavezancev, ki so predmet 2. člena osnutka predloga sprememb ZPPDFT-1, so opredeljene v 4. členu ZPPDFT-1 (v prvem odstavku v 17. točki revizijske družbe in samostojni revizorji, v 18. točki prireditelji in koncesionarji, ki prirejajo igre na srečo, v 20.k) točki pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev, v 20.l) točki davčni svetovalci, v 20.m) točki ponudniki podjetniških ali fiduciarnih storitev, ter v 20.r) točki subjekti s področja poslovanja z nepremičninami, kamor spadajo poslovanje z lastnimi nepremičninami, oddajanje ali obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin ter posredništvo v prometu z nepremičninami). Nadalje so v drugem odstavku 4. člena kot zavezanci opredeljeni odvetniki, odvetniške družbe in notarji v obsegu, določenem v IV. poglavju ZPPDFT-1. Nabor kategorij zavezancev v ZPPDFT-1 je vezan na kategorije, opredeljene v evropski direktivi o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma, določba 2. člena osnutka predloga sprememb ZPPDFT-1 pa zajema kategorijo računovodij in davčnih svetovalcev ne glede na način njihove uvrstitve v opredelitvi zavezancev, zato predlog spremembe pripombodajalca v tem delu ni ustrezen.

Nadalje je Zbornica računovodskih servisov podala pripombo na 3. člen osnutka predloga sprememb ZPPDFT-1, ki se nanaša na spremembo 43. člena ZPPDFT-1, z navedbo, da če je treba prejemnike koristi šele določiti in torej še niso znani, ni jasno, kako naj jih določi zavezanec. V zvezi s tem je treba poudariti, da so zavezanci pri izvajanju pregleda stranke dolžni ugotoviti njenega dejanskega lastnika. Kadar je stranka tuji sklad, tuja ustanova ali podoben pravni subjekt tujega prava, je kot dejanski

lastnik določen tudi prejemnik koristi od premoženja, ki se upravlja, pod pogojem, da so prihodnji upravičenci že *določeni ali določljivi*. Kadar je treba posameznike, ki bodo prejemniki koristi, še določiti, pa je zavezanec dolžan ugotoviti kategorijo oseb, v katerih interesu je ustanovitev tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava. Obveznost zavezanca pri sklepanju poslovnega razmerja se torej nanaša na to, da *pridobi dovolj podatkov o tej kategoriji oseb*, istovetnost prejemnikov koristi pa zavezanec določi v času izplačila ali v času, ko prejemnik koristi uveljavi pridobljene pravice.

Zbornica računovodskih servisov je podala pripombo tudi na 4. člen osnutka predloga sprememb ZPPDFT-1, saj po njenem mnenju določba posega v druga področja, zastavljena je preširoko ter daje nadzornim organom preširoka pooblastila. Pripomba se je nanašala tudi na potrebo po opredelitvi vrste kaznivih dejanj, ki so podlaga za prepoved opravljanja dejavnosti, ter določitvi postopka. Pripombe, povezane s to problematiko, in rešitve predloga zakona so bile pojasnjene že v opisu pripomb vrhovnega sodišča, odvetniške zbornice in notarske zbornice.

Slovensko zavarovalno združenje je podalo pripombo k 1. členu osnutka predloga sprememb ZPPDFT-1 (sprememba 22. točke 3. člena ZPPDFT-1). Meni, da je nabor finančnih institucij po ZPPDFT-1 širši od nabora, ki ga poznajo direktiva in druge evropske države. S prvim členom osnutka novele ZPPDFT-1 se razširja termin »korespondenčni odnos« tudi na finančne institucije. Iz veljavnega ZPPDFT-1 izhaja, da med finančne institucije zakon šteje tudi na primer ustanovitelje in upravljavce pokojninskih družb, zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v skupini življenjskih zavarovanj, ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo zavarovalnega zastopstva/posredništva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju (11. točka 3. člena ZPPDFT-1 v zvezi s 13., 14., 20.i in 20.j točko prvega odstavka 4. člena ZPPDFT-1). Predlagana razširitev termina »korespondenčni odnos« prek zelo široke opredelitve finančnih institucij pretirano razširja obveznosti za zavezance ter mednje vključuje celo fizične osebe (zavarovalne zastopnike, posrednike) ter pravne osebe, katerih dejavnost ni kreditna, ni upravljanje skladov, ampak se ukvarjajo z nudenjem zavarovalne zaščite za primere zavarovalljivih tveganj. Pripombodajalec predlaga, da se iz nabora finančnih institucij iz termina »korespondenčni odnos« izločijo institucije, opredeljene v 11. točki 3. člena ZPPDFT-1 v zvezi s 13., 14., 20.i in 20.j točko prvega odstavka 4. člena ZPPDFT-1.

Veljavni ZPPDFT-1 je med pojmi v 11. točki 2. člena opredelil finančne institucije, pri čemer nabor zavezancev, ki sodijo med finančne institucije, pomeni prenos drugega odstavka 3. člena Direktive 2015/849/EU. Zožitev nabora zavezancev iz opredelitve finančnih institucij na način, da bi se izločili zavezanci, ki so opredeljeni v 11. točki 3. člena ZPPDFT-1 v zvezi s 13., 14., 20.i in 20.j točko prvega odstavka 4. člena ZPPDFT-1, bi pomenila neskladje z zahtevami Direktive 2015/849/EU, zato pripomba ni bila upoštevana.

Nadalje je Slovensko zavarovalno združenje podalo pripombo k 2. členu osnutka predloga sprememb ZPPDFT-1 (sprememba 4. člena ZPPDFT-1). Predlagalo je dopolnitev navedenega člena na način, da se razširi kategorije zavezancev, na katere se nanaša 2. člen novele, še na pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo zavarovalnega zastopstva in zavarovalnega posredništva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju. V zvezi s tem je treba pojasniti, da tretji pododstavek prvega odstavka 46. člena Direktive 2015/849/EU določa, da kadar fizična oseba, ki spada v katero koli od kategorij iz 3. točke prvega odstavka 2. člena direktive, poklicno dejavnost izvaja kot zaposlena pri pravni osebi, se obveznosti glede varstva podatkov in hranjenja evidenc nanašajo na pravno osebo in ne na fizično osebo. Zadevne kategorije zavezancev so opredeljene v 4. členu ZPPDFT-1, in sicer v prvem odstavku v 17. točki revizijske družbe in samostojni revizorji, v 18. točki prireditelji in koncesionarji, ki prirejajo igre na srečo, v 20.k) točki pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev, v 20.l) točki davčni svetovalci, v 20.m) točki ponudniki podjetniških ali fiduciarnih storitev ter v 20.r) točki subjekti s področja poslovanja z nepremičninami, kamor spadajo poslovanje z lastnimi nepremičninami, oddajanje ali obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin ter posredništvo v prometu z nepremičninami. Nadalje so v drugem odstavku 4. člena kot zavezanci opredeljeni odvetniki, odvetniške družbe in notarji v obsegu, določenem v IV. poglavju ZPPDFT-1. Glede na opredelitev kategorij iz 3. točke prvega odstavka 2. člena Direktive

2015/849/EU, na katero se navezuje 46. člen Direktive 2015/849/EU, ne vidimo smiselnega razloga za širitev nabora kategorij dodatno še na pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo zavarovalnega zastopstva in zavarovalnega posredništva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju, zato pripomba ni bila upoštevana.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Pri pripravi predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki oziroma pravne osebe.

9. ZNESEK PLAČILA ZUNANJIH STROKOVNJAKOV

/

10. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- dr. Andrej Bertoncelj, minister za finance,
- Metod Dragonja, državni sekretar,
- Natalija Kovač Jereb, državna sekretarka,
- mag. Saša Jazbec, državna sekretarka,
- mag. Alojz Stana, državni sekretar,
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem,
- Janja Jereb, vodja Sektorja za finančni sistem,
- Branka Glojnarič, vršilka dolžnosti direktorja Urada RS za preprečevanje pranja denarja,
- Maja Svetličič, podsekretarka.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 68/16) se v 3. členu 22. točka spremeni tako, da se glasi:

»22. »korespondenčni odnos« je dogovor, ki ga domača kreditna ali finančna institucija sklene z domačo ali tujo kreditno ali finančno oziroma drugo podobno institucijo, zato da lahko prek nje posluje s tujino;«.

2. člen

V 4. členu se za tretjim odstavkom doda nov, četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Kadar fizična oseba, ki izvaja dejavnost iz 17., 18., 20.k), 20.l), 20.m) ali 20.r) točke prvega odstavka tega člena ali dejavnost iz drugega odstavka tega člena, to dejavnost izvaja v okviru delovnega razmerja pri pravni osebi, samostojnem podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, se naloge in obveznosti iz 12. člena tega zakona nanašajo na pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in ne na fizično osebo.«.

3. člen

V 43. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) V primeru ugotavljanja dejanskega lastnika tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava iz točke b) prvega odstavka 37. člena tega zakona zavezanec pri sklepanju poslovnega razmerja pridobi dovolj podatkov o kategoriji oseb, v katerih interesu je ustanovitev tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, da lahko določi istovetnost prejemnikov koristi v času izplačila ali v času, ko prejemnik koristi uveljavi pridobljene pravice.«.

Dosedanji drugi, tretji, četrti, peti, šesti in sedmi odstavek postanejo tretji, četrti, peti, šesti, sedmi in osmi odstavek.

4. člen

V 139. členu se za tretjim odstavkom dodajo novi, četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Urad kot pristojni nadzorni organ lahko odredi prepoved opravljanja dejavnosti v trajanju do treh let zavezancu iz 17., 20.k), 20.l) in 20.r) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter zavezancu iz drugega odstavka 4. člena tega zakona, če je bil zavezanec ali član posloводства zavezanca ali dejanski lastnik zavezanca pravnomočno obsojen zaradi storitve teh kaznivih dejanj: terorizem, potovanje v tujino z namenom terorizma, financiranje terorizma, ščuvanje in javno poveličevanje terorističnih dejanj, novačenje in usposabljanje za terorizem in pranje denarja, če utemeljeno sklepa, da pri zavezancu obstaja povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma. Podatke o pravnomočnih obsodbah uradu sodišča posredujejo na podlagi 121. člena tega zakona. Pri določanju trajanja prepovedi opravljanja dejavnosti urad upošteva odnos zavezanca do storitve kaznivega dejanja ter odnos do posledice kaznivega dejanja vključno s pridobljeno koristjo.

(5) Čas, ki ga zavezanec, ki je samostojni podjetnik posameznik, ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, prebiva v zaporu ali zdravstvenem zavodu za zdravljenje in varstvo, se ne všteva v čas trajanja tega ukrepa.

(6) Urad kot pristojni nadzorni organ o odločbi o prepovedi opravljanja dejavnosti obvesti v primeru zavezanca iz 17. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona Agencijo za javni nadzor nad revidiranjem, v primeru zavezanca iz 20.r) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona Tržni inšpektorat Republike Slovenije, v primeru zavezanca, ki je odvetnik ali odvetniška družba, Odvetniško zbornico Slovenije, ter v primeru zavezanca, ki je notar, Notarsko zbornico Slovenije.«

5. člen

V 162. členu se v prvem odstavku na koncu besedila 2. točke pika nadomesti z besedo »ali«.

Za 2. točko se doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov.«.

6. člen

V 163. členu se v prvem odstavku za 32. točko doda nova 33. točka, ki se glasi:

»33. če ne spoštuje z odločbo odrejene prepovedi o opravljanju dejavnosti iz četrtega odstavka 139. člena tega zakona;«

Dosedanji 33. in 34. točka postaneta 34. in 35. točka.

KONČNA DOLOČBA

7. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITVE:

K 1. členu:

Predlagana sprememba se nanaša na opredelitev korespondenčnega odnosa, ki v veljavnem ZPPDFT-1 zajema le odnose med kreditnimi institucijami in domačimi ali tujimi kreditnimi ali podobnimi institucijami, pri čemer finančne institucije v opredelitvi pojma niso zajete, so pa zajete v izrazu »navidezna banka« in s tem vključene v vrsto določb za izvajanje ukrepov preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Opredelitev korespondenčnega odnosa in ukrepi, vezani na sklepanje tovrstnih odnosov, so pomembni z vidika obvladovanja tveganj za pranje denarja in financiranje terorizma v primerih, ko se sklepajo tovrstni odnosi. Celovita uporaba določb ZPPDFT-1, ki se nanašajo na sklepanje in izvajanje korespondenčnih odnosov ter na navidezne banke, pravilno naslavlja tveganja. Zaradi jasnosti in nedvoumnosti prenosa določbe točke (b) osmega odstavka 3. člena Direktive 2015/849/EU se s predlogom zakona določa že v opredelitvi izrazov v 3. členu ZPPDFT-1 pri opredelitvi korespondenčnega odnosa določa jasna vključenost finančnih institucij poleg kreditnih institucij kot subjektov, ki jih zadevajo določbe, povezane s sklepanjem in izvajanjem korespondenčnih odnosov.

K 2. členu:

Pri predlaganem členu gre za izrecnejši prenos določbe tretjega pododstavka prvega odstavka 46. člena Direktive 2015/849/EU, ki določa, da kadar fizična oseba, ki spada v katero koli od kategorij iz 3. točke prvega odstavka 2. člena direktive poklicno dejavnost izvaja kot zaposlena pri pravni osebi, se obveznosti glede varstva podatkov in hranjenja evidenc nanašajo na pravno osebo in ne na fizično osebo.

Zadevne kategorije zavezancev so opredeljene v 4. členu ZPPDFT-1, in sicer v prvem odstavku v 17. točki revizijske družbe in samostojni revizorji, v 18. točki prireditelji in koncesionarji, ki prirejajo igre na srečo, v 20.k) točki pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev, v 20.l) točki davčni svetovalci, v 20.m) točki ponudniki podjetniških ali fiduciarnih storitev ter v 20.r) točki subjekti s področja poslovanja z nepremičninami, kamor spadajo poslovanje z lastnimi nepremičninami, oddajanje ali obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin ter posredništvo v prometu z nepremičninami. Nadalje so v drugem odstavku 4. člena kot zavezanci opredeljeni odvetniki, odvetniške družbe in notarji v obsegu, določenem v IV. poglavju ZPPDFT-1.

Zavezanci so po svoji pravnoorganizacijski obliki lahko pravne osebe ali pa fizične osebe, ki so (kot samostojni podjetniki posamezniki ali kot posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost) zaradi izvajanja dejavnosti v vlogi zavezanca. Navedeno pomeni, da je za pravno osebo, ki je registrirana in izvaja dejavnost davčnega svetovanja, kot zavezanka opredeljena ta pravna oseba, ne pa vsi njeni posamezni zaposleni, ki se ukvarjajo z davčnim svetovanjem v okviru svojega delovnega razmerja. Po drugi strani lahko posamezna fizična oseba pri izvajanju registrirane dejavnosti kot samostojni podjetnik posameznik ponuja storitve davčnega svetovanja, pri čemer je kot zavezanka opredeljena ta fizična oseba, ki dejavnost izvaja kot samostojni podjetnik posameznik. Določene poklicne skupine, med katere sodijo na primer tudi notarji, lahko svojo dejavnost izvajajo le kot posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, in v ta namen ne morejo registrirati pravne osebe.

Zaradi večje jasnosti glede prenosa določbe tretjega pododstavka prvega odstavka 46. člena Direktive 2015/849/EU je predlagana dopolnitev veljavnega 4. člena ZPPDFT-1, ki opredeljuje zavezance, tako da je izrecno določeno, da se naloge in obveznosti zavezancev nanašajo na pravno osebo oziroma na samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in ne na fizično osebo, kadar fizična oseba dejavnost izvaja v okviru delovnega razmerja pri pravni osebi, samostojnem podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost.

K 3. členu:

V okviru izvajanja pregleda stranke so zavezanci skladno s 16. členom ZPPDFT-1 dolžni ugotoviti dejanskega lastnika stranke. Kadar je ta tuji sklad, tuja ustanova ali podoben pravni subjekt tujega prava, je kot dejanski lastnik določen tudi prejemnik koristi od premoženja, ki se upravlja, pod pogojem, da so prihodnji upravičenci že določeni ali določljivi. Kadar je treba posameznike, ki bodo

prejemniki koristi, še določiti, pa je zavezanec dolžan ugotoviti kategorijo oseb, v katerih interesu je ustanovitev tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

Zaradi večje jasnosti prenosa določbe šestega odstavka 13. člena Direktive 2015/849/EU, ki opredeljuje možnost določitve istovetnosti upravičenca v času izplačila ali v času, ko upravičenec uveljavi pridobljene pravice, je predlagana dopolnitev 43. člena ZPPDFT-1, ki določa pridobivanje podatkov v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika. V navedeni člen se predlaga umestitev novega drugega odstavka, ki določa, da pri ugotavljanju dejanskega lastnika kot kategorije oseb, v katerih interesu je ustanovitev tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, zavezanec pri sklepanju poslovnega razmerja pridobi dovolj podatkov o tej kategoriji oseb, da lahko določi istovetnost prejemnikov koristi v času izplačila ali v času, ko prejemnik koristi uveljavi pridobljene pravice.

K 4. členu:

Predlagani člen je vezan na določbo tretjega odstavka 47. člena Direktive 2015/849/EU, ki določa, da morajo države članice zagotoviti, da pristojni organi sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi preprečijo, da bi storilci kaznivih dejanj, obsojeni na pomembnih področjih, ali njihovi sodelavci zasedali vodstveni položaj v pooblaščenih subjektih iz točk (a), (b) in (d) pod (3) prvega odstavka 2. člena Direktive ali da bi bili dejanski lastniki teh subjektov.

Subjekti, na katere se nanaša navedena določba, so deloma urejeni s posamezno sektorsko zakonodajo, ki ureja posamezne poklice. To velja na primer za področje revidiranja (Zakon o revidiranju), izvajanja notarske dejavnosti (Zakon o notariatu) in odvetniške dejavnosti (Zakon o odvetništvu) ter deloma za področje nepremičninskega posredovanja (Zakon o nepremičninskem posredovanju).

Dodatno pa so s predlaganim členom z namenom večje jasnosti državnih določb za prenos Direktive 2015/849/EU v pravni red RS v 139. členu, ki določa nadzorne organe in njihovo ukrepanje, dodani novi četrti, peti, in šesti odstavek, ki so pravna podlaga za odreditev prepovedi opravljanja dejavnosti zavezancu v posameznih navedenih kategorijah zavezancev takrat, ko je zavezanec ali član posloводства zavezanca ali dejanski lastnik zavezanca pravnomočno obsojen zaradi storitve taksativno naštetih kaznivih dejanj, in sicer terorizem (temu ustreza v veljavnem Kazenskem zakoniku 108. člen KZ-1), potovanje v tujino z namenom terorizma (temu ustreza v veljavnem Kazenskem zakoniku 108.a člen KZ-1), financiranje terorizma (temu ustreza v veljavnem Kazenskem zakoniku 109. člen KZ-1), ščuvanje in javno poveljevanje terorističnih dejanj (temu ustreza v veljavnem Kazenskem zakoniku 110. člen KZ-1), novačenje in usposabljanje za terorizem (temu ustreza v veljavnem Kazenskem zakoniku 111. člen KZ-1) in pranje denarja (temu ustreza v veljavnem Kazenskem zakoniku 245. člen KZ-1). Podatke o izreku sodb Uradu sodišča predložijo na podlagi 121. člena ZPPDFT-1. Določeno je tudi trajanje takega ukrepa, in sicer njegov minimalni rok trajanja ni določen, je pa določen najdaljši rok, ki znaša tri leta in je milejši glede na možen izrek varnostnega ukrepa po KZ-1 oziroma Zakonu o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja. Poleg same obsodbe je za izrek ukrepa prepovedi opravljanja dejavnosti potrebna ugotovitev, da obstaja pri zavezancu povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, kar bo nadzorni organ ugotovil na podlagi pregleda poslovanja in preučitve okoliščin storitve kaznivega dejanja ter povezanosti udeleženih oseb. Pri določitvi trajanja ukrepa, ki ga je možno izreči v trajanju do treh let, mora nadzorni organ upoštevati odnos zavezanca do storitve kaznivega dejanja (npr. ali dejanje obžaluje, ima do njega kritičen odnos) ter do njegovih posledic (npr. ali je pripomogel k zmanjšanju posledic ipd), ter tudi morebitno pridobljeno korist.

Kot pristojni nadzorni organ za izvedbo postopka za izdajo odločbe o prepovedi opravljanja dejavnosti je določen Urad z namenom, da so vsi zavezanci podvrženi enotnemu postopku. Urad o odločbi o prepovedi opravljanja dejavnosti tudi obvesti primarne nadzorne organe, sicer pristojne za nadzor nad posameznimi kategorijami zavezancev.

K 5. členu:

Predlagani člen je dopolnitev obstoječega 162. člena ZPPDFT-1 v povezavi s točko (c) drugega pododstavka prvega odstavka 60. člena Direktive 2015/849/EU. Predmetna določba se navezuje na primer, ko sklep o izreku upravne sankcije ali ukrepa ni objavljen, če se možnosti iz točk (a) in (b) drugega pododstavka prvega odstavka 60. člena štejeta za nezadostni, da bi z njima zagotovili, da stabilnost finančnih trgov ne bi bila ogrožena ali da bo objava sklepa sorazmerna glede na ukrepe, ki se štejejo za manj pomembne.

Določba 60. člena Direktive 2015/849/EU je umeščena v oddelek o sankcijah, opredeljuje pa zahteve glede zagotavljanja objave sklepov o izreku upravne sankcije ali ukrepa zaradi kršitev državnih predpisov, ki jih izrekajo pristojni nadzorni organi. Obenem ta člen opredeljuje možnosti, glede katerih se pristojni nadzorni organi lahko odločijo za odlog objave, anonimizirano objavo ali celo neizvedbo objave. Izpostavljena točka (c) drugega pododstavka prvega odstavka 60. člena Direktive 2015/849/EU določa možnosti, kdaj lahko pristojni nadzorni organ odloči, da sklepa o izreku upravne sankcije ali ukrepa sploh ne objavi. Predhodno mora biti namreč ugotovljeno, da bi objava lahko ogrozila stabilnost finančnega trga, oziroma da bi bila objava nesorazmerna glede na ukrepe, ki se štejejo za manj pomembne. V takih okoliščinah mora pristojni nadzorni organ ugotoviti tudi, da zgolj odlog objave ali pa anonimizirana objava ne zadoščata za neogroženost stabilnosti finančnega trga oziroma za zagotavljanje sorazmernosti objave sklepa.

V veljavnem ZPPDFT-1 je v prvem odstavku 162. člena določena možnost neobjave informacije o identiteti kršitelja in zavezanca za izvedbo ukrepa, kadar nadzorni organi ugotovijo, da je ukrep nadzora ali sankcija izrečena zaradi lažjih kršitev iz 165. člena tega zakona (1. točka), ali da bi objava informacij o identiteti kršitelja oziroma zavezanca za izvedbo ukrepa lahko škodovala izvedbi predkazenskega ali kazenskega postopka (2. točka). Ob ugotovitvi prve ali druge okoliščine lahko nadzorni organ odloči, da se bodisi identiteta kršitelja sploh ne objavi bodisi se objava začasno zadrži. Veljavni ZPPDFT-1 kot razlog za neobjavo ni posebej opredelil kriterija ogroženosti stabilnosti finančnega sistema, saj je ta vsebovan v vseh treh sektorskih zakonih s finančnega področja (ZBan-2, ZTFI-1 in ZZavar-1) glede izvajanja nadzornih ukrepov na podlagi teh zakonov in tudi glede njihove objave oziroma izvzetja iz objave. Zaradi jasnejše povezave med določbami o kršitvah s področja preprečevanja pranja denarja in določbo o možnosti neobjave informacij o identiteti kršitelja v primeru, ko bi objava teh informacij ogrozila stabilnost finančnih trgov, se v prvem odstavku 162. člena dodatno navede ta kriterij.

K 6. členu

Predlagani člen določa sankcijo za ravnanje v nasprotju z določbo četrtega odstavka 139. člena, ko inšpektor z odločbo prepove opravljanje dejavnosti, če je bil zavezanec ali član posloводства zavezanca ali dejanski lastnik zavezanca, pravnomočno obsojen zaradi storitve kataloško naštetih kaznivih dejanj.

K 7. členu

Predlagana končna določba določa začetek veljavnosti predloga zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO:

3. člen (pomen drugih pojmov)

Posamezni pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »anonimen elektronski denar« iz 22. člena tega zakona je plačilni instrument, ki zagotavlja anonimnost plačnika in nezmožnost sledenja plačil tako izdajateljem elektronskega denarja kot prejemnikom plačil;
2. »borznoposredniška družba« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
3. »davčna številka« je identifikacijski znak, ki se dodeli davčnemu zavezancu pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja davčni postopek, in zakonu, ki ureja finančno upravo, in se uporablja v zvezi z vsemi davki oziroma za davčne namene davčnega zavezanca; za davčno številko se šteje tudi identifikacijska številka za davčne namene, ki jo uporablja nerezident v državi rezidentstva;
4. »distribucijska pot« je mreža posameznikov oziroma organizacij, udeleženih v dobavi proizvoda ali storitve končnemu uporabniku;
5. »druga oseba civilnega prava« po tem zakonu je organizirana združba posameznikov, ki združuje ali bo združevala sredstva ali drugo premoženje za določen namen;
6. »družba za upravljanje« in »družba za upravljanje države članice« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
7. »država članica« je država članica Evropske unije ali pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru;
8. »elektronski denar« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;
9. »evropski nadzorni organi« so Evropski bančni organ (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES, Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES, ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES;
10. »faktoring« je odkup terjatev z regresom ali brez njega;
11. »finančne institucije« so zavezanci iz 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 16. in 20.a) do 20.j) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter institucije držav članic, ki opravljajo istovrstne storitve kakor naštetih zavezanci;
12. »finančna obveščevalna enota« je osrednji nacionalni organ za sprejemanje in analiziranje sumljivih transakcij in drugih informacij o sumih pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanjih ter o sumih financiranja terorizma in za posredovanje rezultatov analiz pristojnim organom, ustanovljen v državi članici ali tretji državi;
13. »forfetiranje« je izvozno financiranje na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom;
14. »gospodarski subjekt« iz 35. člena tega zakona so gospodarska družba in podjetnik, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ter zadruga, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja zadruge;
15. »gotovina« iz 68. člena tega zakona so bankovci ali kovanci, ki so v obtoku kot plačilno sredstvo;
16. »gotovina« iz 120. člena tega zakona ima enak pomen kakor v Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005 z dne 26. oktobra 2005 o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje (UL L št. 309 z dne 25. 11. 2005, str. 9);
17. »gotovinska transakcija« je vsak sprejem, izročitev ali zamenjava gotovine iz 15. točke tega člena, pri čemer zavezanec od stranke fizično sprejme gotovino oziroma stranki fizično izroči gotovino v posest in razpolaganje;
18. »igre na srečo« imajo enak pomen kakor v zakonu, ki ureja igre na srečo;
19. »informacija o dejavnosti stranke, ki je fizična oseba«, je podatek o strankinem osebnem, poklicnem ali drugem podobnem delovanju (zaposlen oziroma zaposlena, upokojenec oziroma upokojenka, študent oziroma študentka, brezposeln oziroma brezposelna itd.) oziroma podatek o aktivnosti stranke (na športnem, kulturno-umetniškem, znanstvenoraziskovalnem, vzgojno-

- izobraževalnem ali drugem sorodnem področju), ki predstavljata ustrezno podlago za sklenitev določenega poslovnega razmerja;
20. »investicijsko podjetje države članice« in »investicijsko podjetje tretje države« imata enak pomen kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
 21. »kontokorentni odnos« po tem zakonu je korespondenčni odnos med domačimi kreditnimi institucijami ali domačo in tujo kreditno (oziroma drugo podobno) institucijo, ki nastane z odprtjem računa domače kreditne institucije pri domači kreditni instituciji ali tuje kreditne oziroma druge podobne institucije pri domači kreditni instituciji (odprtje računa loro);
 22. »korespondenčni odnos« je dogovor, ki ga domača kreditna institucija sklene z domačo ali tujo kreditno oziroma drugo podobno institucijo, zato da lahko prek nje posluje s tujino;
 23. »kreditne institucije« so zavezanci iz 1. in 2. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter institucije držav članic, ki opravljajo istovrstne storitve kakor naštetih zavezanci;
 24. »mreža« iz 124. člena tega zakona pomeni obsežno strukturo, ki ji oseba pripada ter ima skupnega lastnika ali skupno upravo ali skupni nadzor nad skladnostjo s predpisi;
 25. »nacionalna ocena tveganja« je obsežen proces identifikacije in analize glavnih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma v določeni državi, razvijanja ustreznih ukrepov preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma na podlagi ugotovljenih tveganj ter čim bolj učinkovitega usmerjanja razpoložljivih virov za nadzor, ublažitev oziroma odpravo ugotovljenih tveganj;
 26. »nadrejena odgovorna oseba, ki zaseda položaj višjega vodstva« iz 60., 61., 62. in 63. člena tega zakona, je član vodstva, ki je dovolj dobro seznanjen z izpostavljenostjo zavezanca tveganju pranja denarja in financiranja terorizma ter je na dovolj visokem položaju, da lahko sprejema odločitve, ki vplivajo na izpostavljenost zavezanca tveganju, in ni nujno, da je član uprave;
 27. »navidezna banka« je kreditna ali finančna institucija oziroma druga institucija, ki opravlja istovrstne dejavnosti in ki je registrirana v državi, v kateri svoje dejavnosti ne opravlja, in ki ni povezana z nadzorovano ali drugače uravnano finančno skupino;
 28. »neprofitne organizacije« po tem zakonu so društva, ustanove, zavodi, verske skupnosti in druge pravne osebe, ki so ustanovljene v skladu z veljavno zakonodajo in ki niso ustanovljene z namenom pridobivanja dobička;
 29. »nerezident« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja devizno poslovanje;
 30. »oseba, ki zagotavlja podjetniške ali fiduciarne storitve« je vsaka fizična ali pravna oseba, ki kot svojo poslovno dejavnost opravlja katero izmed naslednjih storitev za tretjo osebo:
 - a) ustanavlja pravne osebe,
 - b) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo direktorja oziroma direktorice, poslovodje oziroma poslovodkinje ali družbenika oziroma družbenice (v nadaljnjem besedilu: družbenik), pri tem pa ne gre za dejansko opravljanje poslovodne funkcije oziroma oseba ne prevzema poslovnega tveganja v zvezi s kapitalskim vložkom v pravni osebi, v kateri je formalno družbenik,
 - c) pravni osebi zagotavlja registrirani sedež, poslovni, dopisni ali upravni naslov in druge s tem povezane storitve,
 - d) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo skrbnika ustanove, sklada ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, ki sprejema, upravlja ali razdeljuje premoženjska sredstva za določen namen, pri čemer definicija ne zajema skrbnikov investicijskih skladov, vzajemnih pokojninskih skladov in pokojninskih družb,
 - e) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo delničarja za račun druge osebe, razen če gre za družbo, katere vrednostni papirji so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu in za katero v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi veljajo zahteve po razkritju podatkov;
 31. »organizirani trg in borza« imata enak pomen kakor v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
 32. »osebno ime« je sestavljeno iz imena in priimka, ki sta vsak zase lahko sestavljena iz več besed, ki tvorijo celoto;
 33. »plačilna institucija« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;
 34. »plačilni račun« ima enak pomen kakor v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;
 35. »posameznik oziroma posameznica (v nadaljnjem besedilu: posameznik), ki samostojno opravlja dejavnost«, je fizična oseba, ki na prostem trgu samostojno in trajno opravlja pridobitno dejavnost;
 36. »poslovno razmerje« je vsak poslovni ali drug pogodbeni odnos, ki ga stranka sklene ali vzpostavi pri zavezancu in je povezan z opravljanjem dejavnosti zavezanca;
 37. »poslovodstvo« iz 35. člena tega zakona ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;

38. »premoženje« so katera koli sredstva – materialna ali nematerialna, opredmetena ali neopredmetena, premičnine ali nepremičnine in pravne listine ali instrumenti v kateri koli obliki, tudi elektronski, ki dokazujejo lastništvo ali delež na teh sredstvih;
39. »skupina« pomeni skupino oseb, ki jo sestavljajo nadrejene in podrejene osebe, njene hčerinske družbe in osebe, v katerih ima nadrejena oseba ali njena hčerinska družba udeležbo, prav tako skupina pomeni tudi povezane družbe, ki izpolnjujejo pogoje za obvladujočo družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;
40. »sredstva« po tem zakonu so finančna sredstva in koristi katere koli vrste vključno z:
- a) gotovino, čeki, denarnimi zahtevki, menicami, denarnimi nakazili in drugimi plačilnimi sredstvi,
 - b) vlogami pri organizacijah,
 - c) finančnimi instrumenti, ki jih določa zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, med drugim vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje javno ali zasebno, vključno z delnicami in deleži, certifikati, dolžniškimi instrumenti, obveznicami, zadolžnicami, garancijami in izvedenimi finančnimi instrumenti,
 - d) obrestmi, dividendami ali drugimi dohodki od sredstev,
 - e) terjatvami, krediti in akreditivi,
 - f) drugimi dokumenti, ki izkazujejo upravičenost do sredstev ali drugih finančnih virov;
41. »sredstvo elektronske identifikacije« ima enak pomen, kot v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 73);
42. »stalno in začasno prebivališče« je podatek o ulici, hišni številki, kraju, pošti in državi stalnega in začasnega prebivališča, če slednje obstaja;
43. »transakcija« je vsak sprejem, izročitev, zamenjava, hramba, razpolaganje ali drugo ravnanje z denarjem ali drugim premoženjem pri zavezancu;
44. »tretja država« je država, ki ni država članica;
45. »upravljavec alternativnih investicijskih skladov«, »podružnica upravljavca države članice« in »podružnica upravljavca alternativnega investicijskega sklada tretje države« imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja alternativne investicijske sklade;
46. »urad« je Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja;
47. »uraden osebni dokument« je vsaka s fotografijo opremljena veljavna listina, ki jo izda pristojni državni organ Republike Slovenije ali druge države in ki se po pravu države izdajateljice šteje za javno listino;
48. »virtualna valuta« je digitalni zapis vrednosti, izdan s strani fizične ali pravne osebe, ki ni centralna banka ali javna institucija, uporabljen kot sredstvo za menjavo, ki se lahko elektronsko prenese, hrani ali izmenjuje in ki ni nujno vezan na tradicionalne (fiat) valute ter lahko predstavlja neposredno plačilno sredstvo med subjekti, ki jo sprejmejo;
49. »življenjsko zavarovanje« je zavarovanje, ki ga kot življenjsko zavarovanje določa zakon, ki ureja zavarovalništvo.

4. člen (zavezanci)

(1) Ukrepe za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu, pred oziroma pri sprejemanju, izročitvi, zamenjavi, hrambi, razpolaganju oziroma drugem ravnanju z denarjem ali drugim premoženjem in pri sklepanju poslovnih razmerij izvajajo:

1. banke, podružnice bank tretjih držav in bank držav članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji oziroma so pooblašene za neposredno opravljanje bančnih storitev v Republiki Sloveniji;
2. hranilnice;
3. plačilne institucije, plačilne institucije z opustitvijo ter plačilne institucije in plačilne institucije z opustitvijo držav članic, ki v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme, ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji ali opravljajo plačilne storitve v Republiki Sloveniji prek zastopnika oziroma neposredno;
4. pošta, če opravlja storitve prenosa denarja (vplačila in izplačila) prek poštne nakaznice;
5. borznoposredniške družbe;

6. investicijski skladi, ki prodajajo svoje lastne enote v Republiki Sloveniji; če se investicijski sklad ne upravlja sam, se določba tega zakona, ki velja za zavezanca, uporablja za upravljavca tega sklada;
7. družbe za upravljanje in upravljavci alternativnih investicijskih skladov, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, oziroma zakona, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov;
8. podružnice investicijskega podjetja države članice in podružnice investicijskega podjetja tretje države v Republiki Sloveniji;
9. podružnice družbe za upravljanje v Republiki Sloveniji, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
10. podružnice upravljavca države članice in podružnice upravljavca alternativnega investicijskega sklada tretje države v Republiki Sloveniji, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov;
11. upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov;
12. upravljavci premostitvenega sklada iz zakona, ki ureja premostitveno zavarovanje poklicnih in vrhunskih športnikov;
13. ustanovitelji in upravljavci pokojninskih družb;
14. zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v skupini življenjskih zavarovanj (v nadaljnjem besedilu: poslov življenjskega zavarovanja), podružnice zavarovalnic tretjih držav, ki imajo dovoljenje za opravljanje poslov življenjskega zavarovanja, in zavarovalnice držav članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji oziroma so pooblaščen za neposredno opravljanje poslov življenjskega zavarovanja v Republiki Sloveniji;
15. izdajatelji elektronskega denarja, izdajatelji elektronskega denarja z opustitvijo, podružnice izdajateljev elektronskega denarja in izdajateljev elektronskega denarja z opustitvijo tretjih držav ter izdajatelji elektronskega denarja in izdajatelji elektronskega denarja z opustitvijo države članice, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji oziroma so pooblaščen za neposredno opravljanje storitev izdaje elektronskega denarja v Republiki Sloveniji;
16. menjalnice;
17. revizijske družbe in samostojni revizorji;
18. prireditelji in koncesionarji, ki prirejajo igre na srečo;
19. zastavljalnice;
20. pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo:
 - a) dajanja kreditov oziroma posojil, ki vključuje tudi potrošniške kredite, hipotekarne kredite, faktoring in financiranje komercialnih poslov, vključno s forfetiranjem,
 - b) finančnega zakupa (lizinga),
 - c) izdajanja in upravljanja drugih plačilnih sredstev (npr. menic in potovalnih čekov), pri čemer ne gre za plačilno storitev v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme,
 - d) izdajanje in upravljanje virtualnih valut, vključno s storitvijo menjave virtualnih valut v običajne valute in obratno,
 - e) izdajanja garancij in drugih jamstev,
 - f) upravljanja naložb za tretje osebe in svetovanja v zvezi s tem ter upravljanja naložb Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Slovenski državni holding,
 - g) oddajanja sefov,
 - h) posredovanja pri sklepanju kreditnih in posojilnih poslov, razen tistih pravnih in fizičnih oseb, pri katerih dejavnost posredništva ni glavna dejavnost in poslov ne sklepajo v imenu in za račun finančne ali kreditne institucije (kreditni posredniki v pomožni funkciji),
 - i) zavarovalnega zastopstva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju,
 - j) zavarovalnega posredništva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju,
 - k) računovodskih storitev,
 - l) storitev davčnega svetovanja,
 - m) podjetniških ali fiduciarnih storitev,
 - n) prometa plemenitih kovin in dragih kamnov ter izdelkov iz njih,
 - o) trgovanja z umetninami,
 - p) organiziranja ali izvajanja dražb ali
 - r) poslovanja z nepremičninami, kamor spadajo poslovanje z lastnimi nepremičninami, oddajanje ali obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin ter posredništvo v prometu z nepremičninami,
 - s) izvajanja ukrepov za krepitev stabilnosti bank v Republiki Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja ukrepe Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank.

(2) Ukrepi za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, določeni v tem zakonu, se v skladu z določbami III. poglavja tega zakona izvajajo tudi pri odvetnikih oziroma odvetnicah (v nadaljnjem besedilu: odvetnik), odvetniških družbah in notarjih oziroma notarkah (v nadaljnjem besedilu: notar), vendar le v obsegu, določenem v IV. poglavju tega zakona.

(3) Izraz zavezanec se v tem zakonu uporablja kot skupni pojem za zavezance oziroma zavezanke iz prvega in drugega odstavka tega člena.

43. člen

(pridobivanje podatkov v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika)

(1) Zavezanec ugotovi dejanskega lastnika stranke, tako da pridobi podatke iz 14. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona. Glede na tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je izpostavljen pri poslovanju s posamezno stranko, zavezanec pridobljene podatke preveri v taki meri, da pozna lastniško in nadzorno sestavo stranke ter je prepričan, da ve, kdo so dejanski lastniki stranke.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek zavezanec ne pridobi podatkov o dejanskem lastniku stranke, če je stranka fizična oseba, ki ne opravlja pridobitne dejavnosti.

(3) Določbe tega člena se ne uporabljajo za poslovne subjekte, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

(4) Podatke iz prvega odstavka tega člena zavezanec pridobi z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki ne sme biti starejša od treh mesecev. Lahko jih pridobi tudi z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register ter z neposrednim vpogledom v register dejanskih lastnikov, pri čemer se ne sme izključno zanašati na podatke, vpisane v register dejanskih lastnikov.

(5) Če iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra ni mogoče pridobiti vseh podatkov o dejanskem lastniku stranke, zavezanec pridobi manjkajoče podatke z vpogledom v originalne ali overjene listine in drugo poslovno dokumentacijo, ki ji jih predloži zakoniti zastopnik ali njegov pooblaščenec.

(6) Če manjkajočih podatkov iz objektivnih razlogov ni mogoče dobiti na način, opisan v tem členu, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave zakonitega zastopnika ali njegovega pooblaščenca, pri čemer je zavezanec dolžan uporabiti za to stranko en ukrep ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kot je predpisano v določbah tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke. Enako ravna zavezanec, če sicer pridobi vse podatke o dejanskem lastniku, vendar jih pridobi le v registru dejanskih lastnikov.

(7) Če zavezanec pri ugotavljanju dejanskega lastnika stranke podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili podatki pridobljeni, mora od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahtevati tudi njegovo pisno izjavo, pri čemer je zavezanec dolžan uporabiti za to stranko en ukrep ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kot je predpisano v določbah tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke.

139. člen

(nadzorni organi in njihovo ukrepanje)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo v okviru svojih pristojnosti:

- a) urad,
- b) Banka Slovenije,
- c) Agencija za trg vrednostnih papirjev,

- d) Agencija za zavarovalni nadzor,
- e) Finančna uprava Republike Slovenije,
- f) Tržni inšpektorat Republike Slovenije,
- g) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem in Slovenski inštitut za revizijo,
- h) Odvetniška zbornica Slovenije in
- i) Notarska zbornica Slovenije.

(2) Če nadzorni organ iz prejšnjega odstavka pri opravljanju nadzornih nalog ugotovi kršitve iz 163., 164., 165., 166., 167., 168., 169. in 170. člena tega zakona, ima pravico in dolžnost:

1. odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi;
2. izvesti postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške;
3. predlagati pristojnemu organu sprejetje ustreznih ukrepov;
4. odrediti druge ukrepe in dejanja, za katere je pooblaščen z zakonom ali drugim predpisom.

(3) Postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščen uradna oseba nadzornega organa iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in po predpisih, ki so sprejeti na njegovi podlagi.

162. člen (razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek prejšnjega člena lahko nadzorni organi iz 139. člena tega zakona odločijo, da se informacije o identiteti kršitelja in zavezanca za izvedbo ukrepa ne objavijo, če:

1. je ukrep nadzora ali sankcija izrečena zaradi lažjih kršitev iz 165. člena tega zakona ali
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja oziroma zavezanca za izvedbo ukrepa lahko škodovala izvedbi predkazenskega ali kazenskega postopka.

(2) Če nadzorni organi iz 139. člena tega zakona ob izdaji odločbe ocenijo, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe, s katero izrečejo ukrepe nadzora, odločijo tudi, da se:

- identiteta kršitelja ne objavi ali
- se objava identitete kršitelja začasno zadrži in se navedejo roki za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju predvidoma prenehali obstajati.

163. člen (najtežje kršitve)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če ne izdela ocene tveganja oziroma ne določi ocene tveganja posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve ali distribucijske poti in upošteva dejavnike geografskega tveganja ali če ne opravi ustrezne ocene o vplivu sprememb poslovnih procesov na izpostavljenost tveganju (drugi in šesti odstavek 13. člena tega zakona);
2. če ne izvaja ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kljub oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo povečano tveganje (drugi odstavek 14. člena tega zakona);
3. če ne vzpostavi učinkovitih politike, kontrol in postopkov za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj (prvi odstavek 15. člena tega zakona);
4. če ne opravi pregleda stranke (prvi odstavek 17. člena, prvi odstavek 18. člena in četrti odstavek 22. člena tega zakona);
5. če s stranko sklene poslovno razmerje, ne da bi pred tem izvedla predpisane ukrepe (prvi odstavek 19. člena tega zakona);
6. če opravi transakcijo, ne da bi pred tem izvedla predpisane ukrepe (20. člen tega zakona);
7. če urada še pred trženjem produkta (tretji odstavek 22. člena tega zakona) ne obvesti o nameravani delni opustitvi pregleda stranke ter obvestilu ne priloži dokumentacije o izpolnjevanju pogojev in ocene tveganja iz prvega odstavka 22. člena tega zakona;

8. če ne ugotovi in ne preveri istovetnosti stranke, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, zakonitega zastopnika pravne osebe, pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, pooblaščenca pravne osebe, pravne osebe, zastopnika druge osebe civilnega prava ter dejanskega lastnika oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način ali ne pridobi overjenega pisnega pooblastila ali pisnega pooblastila za zastopanje (23., 24., 25., 28., 29., 35., 36., 37. in 43. člen tega zakona);
9. če ugotovi in preveri istovetnost stranke z uporabo sredstva elektronske identifikacije na nedovoljeni način (peti odstavek 26. člena tega zakona);
10. če ugotovi in preveri istovetnost stranke z uporabo videoelektronske identifikacije, čeprav za to niso izpolnjeni pogoji (27. člen tega zakona);
11. če ne ugotovi in ne preveri istovetnosti stranke ob vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon koncesionarja, ki prireja igre na srečo, ali ob vsakokratnem pristopu stranke k sefu oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način (30. člen tega zakona);
12. če v nasprotju z določbami tega zakona ugotovi in preveri istovetnost bank in drugih podobnih kreditnih institucij, ki imajo sedež v visoko tvegani tretji državi iz petega odstavka 50. člena tega zakona (tretji odstavek 31. člena tega zakona);
13. če ne hrani podatkov in dokumentacije, pridobljene v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika, v skladu z določili tega zakona (tretji odstavek 34. člena tega zakona);
14. če ne pridobi podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije ter drugih podatkov po tem zakonu oziroma ne pridobi vseh zahtevanih podatkov (48. člen tega zakona);
15. če je zavezanec sklenil poslovno razmerje v nasprotju z določbami tega zakona (peti odstavek 54. člena tega zakona);
16. če opravi poenostavljeni pregled stranke kljub temu, da v skladu s prvim odstavkom 14. člena tega zakona ne oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo neznatno tveganje (prvi odstavek 57. člena tega zakona);
17. če v okviru poenostavljenega pregleda stranke ne pridobi predpisanih podatkov o stranki, poslovnem razmerju ali transakciji ali jih ne pridobi na predpisani način (58. člen tega zakona);
18. če pri sklepanju kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, ne izvede predpisanih ukrepov ali dodatno ne pridobi podatkov, informacij in dokumentacije v skladu s prvim odstavkom 60. člena tega zakona ali jih ne pridobi na predpisani način (prvi in tretji odstavek 60. člena tega zakona);
19. če sklene ali nadaljuje kontokorentno razmerje z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, v nasprotju z določbami tega zakona (peti odstavek 60. člena tega zakona);
20. če pri sklepanju poslovnega razmerja ali opravljanju transakcije za stranko, ki je politično izpostavljena oseba, ne pridobi podatkov o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja oziroma transakcije, ali jih ne pridobi na predpisani način (1. točka šestega odstavka 61. člena tega zakona);
21. če ne vzpostavi in izvaja ukrepov glede politično izpostavljenih oseb pri poslih življenjskega zavarovanja in življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov (62. člen tega zakona);
22. če ne izvaja ukrepov v okviru poglobljenega pregleda strank v primeru, ko so stranke iz visoko tveganih tretjih držav (63. člen tega zakona);
23. če strankam odpira, izdaja ali zanje vodi anonimne račune, hranilne knjižice na geslo ali prinesitelja oziroma vodi zanje druge produkte, ki bi posredno ali neposredno omogočali prikrivanje identitete stranke (64. člen tega zakona);
24. če sklepa poslovno razmerje ali opravi transakcijo iz 17. in 18. člena tega zakona, kljub temu da stranka izkazuje lastništvo pravne osebe ali podobnega subjekta tujega prava na podlagi delnic na prinosnika, katerih sledljivost ni omogočena prek centralne klirinško-depotne družbe ali podobnega registra (65. člen tega zakona);
25. če sklepa oziroma nadaljuje korespondenčne ali kontokorentne odnose z banko, ki posluje ali bi lahko poslovala kot navidezna banka, ali z drugo podobno kreditno institucijo, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navideznim bankam (64. člen tega zakona);
26. če od stranke ali tretje osebe pri prodaji posameznega blaga ali opravljanju posamezne storitve sprejme plačilo v gotovini, ki presega vrednost 5.000 eurov oziroma sprejme plačilo v več med

- seboj povezanih transakcijah, ki skupaj presegajo vrednost 5.000 eurov (prvi in drugi odstavek 67. člena tega zakona);
27. če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov, kadar v zvezi s transakcijo ali nameravano transakcijo oziroma stranko obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (69. člen tega zakona);
 28. če uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (91. člen tega zakona);
 29. če ne upošteva odredbe urada o začasni ustavitvi transakcije ali v zvezi s tem danih navodil urada (96. člen ter prvi in tretji odstavek 110. člena tega zakona);
 30. če ne upošteva pisne odredbe urada o tekočem spremljanju finančnega poslovanja določene stranke (prvi, drugi in tretji odstavek 98. člena tega zakona);
 31. če stranki ali tretji osebi razkrije dejstva iz prvega odstavka 122. člena tega zakona;
 32. če ne odpravi ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga je odredila pooblaščen uradna oseba (1. točka drugega odstavka 139. člena tega zakona);
 33. če uradu v predpisanem roku in na predpisani način ne predložijo podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z opravljanjem njihovih nalog po tem zakonu ter drugih podatkov, ki jih urad potrebuje pri izvajanju nadzora (tretji odstavek 141. člena tega zakona);
 34. če inšpektorju za preprečevanje pranja denarja ne omogoči dostopa do prostorov ter do poslovnih knjig in druge dokumentacije ali kako drugače ovira inšpektorja pri izvajanju pooblastil (drugi odstavek 146. člena tega zakona).

(2) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se kaznujeta samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 800 do 4.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz 1. do 22. točke prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi, zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, zaradi ponavljanja ali sistematičnosti storitve prekrška, se pravna oseba kaznuje z globo v višini do:

1. 1.000.000 eurov, ali
2. dvakratnega zneska premoženjske koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je to korist mogoče določiti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz 1. do 22. točke prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi, zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, zaradi ponavljanja ali sistematičnosti storitve prekrška, se samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznuje z globo v višini do:

1. 500.000 eurov, ali
2. dvakratnega zneska premoženjske koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je to korist mogoče določiti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(6) Odgovorna oseba pravne osebe iz četrtega odstavka tega člena ter odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz petega odstavka tega člena se kaznuje z globo v višini do 250.000 eurov.

(7) Pravna oseba iz četrtega odstavka tega člena, ki je kreditna ali finančna institucija, se kaznuje z globo v višini do:

1. 5.000.000 eurov, ali
2. deset odstotkov skupnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(8) Kadar je pravna oseba iz prejšnjega odstavka oseba, kreditna ali finančna institucija, ki obvladuje eno ali več odvisnih družb ali ki je odvisna družba, se za podatek o skupnem letnem prometu v predhodnem poslovnem letu upošteva letno konsolidirano poročilo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(9) Samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, iz petega odstavka tega člena, ki je kreditna ali finančna institucija, se kaznuje z globo v višini do:

1. 2.500.000 eurov, ali
2. deset odstotkov skupnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(10) Odgovorna oseba pravne osebe iz sedmega odstavka tega člena ter odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz devetega odstavka tega člena se kaznuje z globo v višini do 500.000 eurov.

(11) Zoper pravno osebo iz četrtega in sedmega odstavka tega člena ter zoper samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz petega in devetega odstavka tega člena se poleg izreka globe odredi tudi trajen ali začasen umik dovoljenja za opravljanje dejavnosti, kadar pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, za opravljanje svoje dejavnosti potrebuje takšno dovoljenje.

(12) Odredbo o trajnem ali začasnem umiku dovoljenja za opravljanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka izda organ, ki je takšno dovoljenje izdal, v postopku, ki ga uvede organ sam ali na predlog urada.

(13) Zoper odgovorno osebo iz šestega in desetega odstavka tega člena se poleg izreka globe odredi tudi začasna prepoved izvrševanja vodstvenih nalog.

(14) Odredbo o začasni prepovedi izvrševanja vodstvenih nalog iz prejšnjega odstavka izda organ, ki je izvrševanje vodstvenih nalog dovolil, v postopku, ki ga uvede organ sam ali na predlog urada.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Na podlagi prvega odstavka 142. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13 in 38/17) Vlada Republike Slovenije predlaga, da Državni zbor Republike Slovenije obravnava Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma po skrajšanem postopku.

Predlaga se obravnava predloga zakona po skrajšanem postopku zaradi izdaje opomina s strani Evropske komisije in preprečitve morebitnih nadaljnjih postopkov pred organi Evropske unije v zvezi s pravilnostjo prenosa Direktive 2015/849/EU. Predlog zakona vključuje manj zahtevne spremembe in dopolnitve Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

VI. PRILOGE

/